Sons de la mediterrània | Jordi Martí Fabra | Actualitzat el 30/11/2015 a les 15:00

Dels torrents als núvols

Arnau Obiols presenta el seu segon disc a la sala Jamboree

Dels torrents que davallen veloÃ§os per les muntanyes als nÃºvols lliures que travessen el cel. El bateria de la Seu d'Urgell **Arnau Obiols** presenta el seu segon disc, *LibÃ¨rrim* (Aladid Records, 2015), aquest 1 de desembre a la sala Jamboree de Barcelona (20 i 22 h). S'estan acostant el cel *free* de les altures i les mÃ©s fondes arrels fondes en la nostra escena? Ã‰s aviat per dir-ho, perÃ² de moment, entre aquests dos pols creatius, hi estan creixent alguns projectes ben interessants. Com aquest. Sons libÃ¨rrims com els nÃºvols.

Els libèrrims d'Arnau Obiols Foto: Daria Petrillo

El gener de l'any passat la sala Jamboree, temple del jazz a Barcelona, va acollir un petit cicle de jazz aborigen (així se'n va dir). Hi va actuar **Inxa Impro Quartet** -liderat pel graller i clarinetista santsenc **Manu Sabaté**, i guanyador del Concurs Sons de la Mediterrània el 2013- i el bateria de la Seu d'Urgell **Arnau Obiols**, que havia quedat finalista al mateix concurs l'any anterior i que presentava el treball *Projecte Pirene* (Aladid, Records, 2013), amb una sèrie de melodies tradicionals dels Pirineus, arranjades en clau jazzística i experimental amb espais per a la improvisació.

Aquest dimarts 1 de desembre, **Obiols** torna a l'emblemàtic soterrani de la plaça Reial per presentar el seu segon disc, *Libèrrim* (Aladid Records, 2015), un treball que presenta punts en comú amb l'anterior però que incorpora plantejaments diferents. "Al primer disc eren tots versions o arranjaments a partir de melodies tradicionals menys una composició pròpia, i en aquest s'ha invertit: tot és de composició menys una lectura del 'Cant de la Sibil·la' de la Seu d'Urgell", explica **Arnau Obiols**.

"M'he volgut centrar més en el tema de la composició i els arranjaments -continua el bateria-, i també he intentat que les parts improvisades siguin més lliures i obertes". L'evolució i la continuïtat entre els dos discos es palpa també en les dues portades: si a *Projecte Pirene* lluïa un disseny de l'artista Gerard Moliner, a partir d'una pedra sotmesa durant molt de temps al desgast d'un vigorós torrent, a *Libèrrim* hi trobem una fotografia de núvols de cotó feta pel mateix bateria. A les dues portades hi ha aigua, però en aquesta segona pren la forma el vapor que viatja lliurement pel cel. "He mirat d'explicar d'alguna manera què sona al disc -comenta **Obiols** al respecte-, vull que els sons siguin lliures però alhora molt vinculats a l'entorn, i els colors d'aquests núvols i aquest cel són molt característics de la Seu."

Un altre ancoratge en el territori més immediat de la Seu d'Urgell és la peça més llarga de l'àlbum, una versió del "Cant de la Sibil·la" que s'ha recuperat des de fa uns anys i que es representa cada nit de Nadal a la catedral. "M'agrada com s'ha recuperat, perquè s'ha fet amb un sentit popular i no elitista. És una música molt potent, i ara que preparava el segon disc vaig pensar: aquesta és la meva!", explica el percussionista.

Un altre aspecte característic del treball és la formació instrumental, que no és la típica o canònica del jazz. A més de la bateria, hi trobem la trompeta de **Pol Padrós**, el clarinet i clarinet baix de **Marcel·lí Bayer**, el xel·lo de **Míriam Fèlix** i la tuba d'**Amaiu González**; un tipus de formació que tan aviat pot prendre la forma d'una popular orquestrina mediterrània com agafar camins experimentals a la caça de les sorpreses. "Tenia molt clar que volia escriure per a aquests instruments -diu el bateria-, i un cop vaig decidir els instruments vaig anar a buscar els intèrprets que em semblava que ho podien fer millor. A més, el fet de tenir aquesta formació, sense cap instrument harmònic, fa que la composició resulti més contrapuntística i alhora dóna molt de joc a la

improvisació, amb un ventall de colors molt gran."

Arnau Obiols, a qui podem trobar formant part del contundent i nombrós **Free Art Ensemble**, treballant en el festival Trama de músiques de muntanya o fent classes a l'Escola Folk del Pirineu, és un dels músics que actualment reuneixen en la seva personalitat inquietuds transgressores i estima envers el patrimoni musical. Creu que s'està obrint un nou espai creatiu en aquest sentit? "No tinc prou perspectiva per assegurar-ho. El que sí que crec és que s'estan fent coses molt interessants: la **Maria Arnal** amb el **Marcel Bagès**; la **Joana Gomila**, amb qui toco, amb un projecte que tracta les cançons tradicionals mallorquines amb un espectre molt ampli, des del *free* fins al pop; el **Pau Vidal** amb la música valenciana, el **Manu Sabaté** amb els **NewCAT**. Estan sortint coses, i m'agrada molt que sigui així."

Video: http://www.youtube.com/watch?v=4RYvJDQu5ZA